

Vinarkvedja

— Flutt við útför —

ar ólguðu í brjótinu: jörön okkar í stjórnungeinnun, sagan, mannfélogin, trúarbrögðin, listir og menningu í öllum regnbogans litum, samtið okkar og framtíð að ógleyndri ástini. Og þessir piltar voru farnir að glöggva sig á ýnsum straumum og steinum i okkar eigin bjólfifi. En allt í einu skautz ólmur brandari inn í alvöru ræðunnar, gítarin var kominn í hendur Geira og morg skemmtileg hraðsuðan kraumaði, að ógleymuðu viðmötí húsfreyju því ekki var alltaf þogn í húsi á réttum háttatíma. Svona var dús bessa heimilis við fyrstu kynni og hélt svipaður alla tið þótt skipt væri um húsaþynni nema hvað innihaldið dýpkaði eftir því sem árin liðu.

4

Til að drygja tekjur sínar lék

Geiri í danshljómsveit, þeiri fyrstu her sem kalla mátti því naðni. Það var píano, Ingó Kristmanns, saxofónn, Hafsteinn Snorrason, tromma, Eyjólfur Ottesen, fiðla, Geiri, og þótti engin smá framför frá allstráðandi harmoníkkumi. Þessir félagar síðruðu saman um margra ára skeið enda enduðu allar dansauglysingar á: Jassinn spilar. Nefndin. Um þetta leyti var Geiri farinn að semja lög sem hljómsveitin lék fyrir dansi en Árni vinur hans gerði textana. Eitt af fyrstu lögumnum, sem náðu vinsældum nefndist Inósent eftir þeiri ágætu vínategund púrtaraaldarinnar, mikið sungið héð, en varð síðan landsbekkt undir natniu Sjip o hoj. Fyrsta þjóðháttarlagið mun hafa hljómað 1933, Setjumst að sumbli skyrgja fer í Herjótsdal — síðan rak hvert lagið annað ár eftir ár þar til þau voru orðin að fastri hefð og settu sinn svip a summarhatið okkar.

Eins og nærrí má geta varð nemandinn fljótt uppendraður af lagansmið kennarans, því enda þótt eg væri sannilega söngvinn og hefði raunar getið mér „frægðarorð“ sem brekkusöngtjóri er rökkva tók í Herjótsdal, þá hafði eg hreint ekki hugsað út í það hvernig lög yrðu til, helzt að bau sprytta af jörðini og þar mætti tína þau. Nú varð ég vitni að því hvernig bau spruttu út úr höfði tónskáldsins; snögglega stanzeði hamn kannski í miðri fiðustroku, greip gítarinn, raulaði eða krotaði eitthvað á blað mér óskiljanlegt. Í fyrstu sat ég barna eins og álfur og stoð jafnvel ekki alveg á sama því á þeim augnablikum hafði kennarinn ekki hugmynd um að ég væri til. Svo kannski hrókk hann upp ur draumi sínum og sagði: „Æ, já við vorum að æfa, fyrirgefðu. En brátt var mér trúð fyrir undrinu og farið að berá undir mig ton og tón. Eg mun aldrei gleyma þegar ég í fyrsta skipti var vitni að því hvernig

VÍA leiðarendann vinur hve lágvær ég er og langssótt í orðanna sjóð — — mér finnst eins og allt hafi þagnað með þér og þróið hvort stef og hljóð.

* * *

Pá lyftist úr dökkvananum daganna glit sem vorrugans strengja spil — — og gott var að leika sér geislunum hjá og gaman að vera til.

Um lífssjóinn berumst við stað úr stað en stundum það hverfur úr sefa

að manngildið einungis mælist við það hve mikið þú átt til að gefa. Og þar var nú einmitt þjött sérvstaka svíð — — að sjá hvað þú hreim og glaður ölu því fegursta lagðir lið — — lifnu sannur maður.

Og þannig þú varðreiðir æskunnar eld og upprunalegasta róminn; sú karlmennska verður ei keypt eða seld sem kveður sín lög fyrir blómin.

* * *

Mín þökk er djúp eins og tregans tár.

En traustur skal standa sá hlynur er hlúðir þú að í ölli þau, ár sem áttum við saman vinur.

Ási í Bæ.

Heilt lag varð til frá fyrsta tóni til vinnuleysi, skortur og vonleysi og síðasta, efast um að ég hafi nokkru sinni hrifist svo mjög af lífsins hvítagaldri. En vera má að þessi barnsliga hritning mín hafi einnig örvað sköpunargleði tónskáldsins. Auðvilað þarf ekki að taka fram að kennarinn tók ekki eyri fyrir allt það erfði sem bað kostaði hann að troða í skussann bæði við fiðlu og gítar.

Já þetta var á tínum Kreppunnar, augnablikum hafði kennarinn ekki hugmynd um að ég væri til. Svo tungumálði sem maður talar, svo djúp eru skilin milli þá og Nú. En í fám orðum sagt: Þorskurinn sem verið hafði staðfest undirstaða velmegunar og þjóristi þessa byggðarlags varð á skamnri stundu verðið rusl og í kjölfarið sigldi at-

voru ekki myrkir í máli og yngri mennir sem við gleypum í okkur, Fórbergur, Laxness, Sigurður Einarsson, Jóhannes úr Köldum og fleiri bytingarsinnaðir höfundar, höfðu mikil áhrif á okkur og var ekki leiðum að likjast. Við tökum til himins um viðernin vængjunum á sem vorugans strengja spil — — og gengu stundum furðusögur af háttalagi okkar. Einhverju sinni á kaupfélagsfamæli fluttum við smáþátt úr bæjarlífini, mig minnir að litu allir framferði okkar hýrum augljátrí, sem lifði myrka daga allsleysis og örvarðingar og mér er óhætt að segja það sama um þá félaga mína Arna og Geira. En ekki um og má vera að skeytti okkar hafi stóku sinnum verið par oddhvöss inn til að hressa upp á ástandið hjá vesalings íhalðinu, eintómt grím með vínsasöng og spialli. Daginn að við hefðum við undirleik Geira leikis innreið Jesí í Jerúsalem og auðvitað var ég asuninn en Árni eftir var sú saga komin á kreik með vísasöng og spialli. Daginn að við hefðum við undirleik Geira leikis innreið Jesí í Jerúsalem og meistarinn! Svona var nú stundum heitt í pólitískka heyrinu í þá daga. En undirniðri tók það okkur sárt að bezta folk skyldi í raun og veru trúá því að við værum reiðubunir til að hengja næsta prest sem yrði á vegi okkar og maður spurði stundum hvort það væri ómáksins vert að standa í þessum hasa því að eisifari vorum við ekki neinir harðaxlar, en þá kom samvirkjan og hótaði öllu illu ef við stæðum ekki með þeim málstað sem við töldum beztan.

Fessir tímar og þau félagslegu viðhorf sem þeir sköpuðu áttu rík-an bátt í að móta mannum Oddgeir Kristjánsson og viðhorf hans til lífsins æ síðan og mynd hans væri ósönn og raunar lítt skiljanleg án þess að draga þetta fram - því brátt fyrir blankheit átök og alvörudruna þessara ára, „var jörön friðsöm og fögur í faðmlögum sinum við himin“ og úr æsken okkar og meðfæddri lífsgleði sunñóðum við okkur einkahéim með andrúnslöfti þar sem kátnan hafði oftast síðasta orðð. Þar hafði gítarinn sitt mikla hlutverk í höndum Geira og heimili hans miðpunktur spilverksins.

Og ekki má gleyma því að Geiri dembdi yfir okkur allri tilkækri műsí svo næstum hver dagur bauð upp á nýjar perlur tónahéims, sem maður vissi ekki að til væri undir stjórnunum.

Ó, hvílikir dagar!

Einhversstaðar er til mynd, þar

sem við erum dragfínir með harðkúlhatta: Hjalmar Eiríksson, Hafsteinn Snorrason, Kjartan Jónsson, Þorsteinn Sigurðsson, Geiri og ég, sextett frá þeim dögum en er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru svo vandaðir, að enn í dag minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

Fannig var Geiri ætloð reiðubúinn til að leggja fram hvað sem hann megaði ef það mátti varpa bjartari blæ á lífið.

6

Í daglegum störfum vann Geiri sér traust hvers manns. En mér liggur við að segja að samviku-semi hans hafi stundum gengið úr hófi. Eg man til dæmis, að begar bann tók við starti hjá B. S. V. þá eraðist hann lengi vel um hvort hann væri vand-anum vaxinn og þá sérstaklega að hafa alla þessa peninga undir höndum. Hann var bókstaflega með lífið í lúkunum vikum saman og þessum ábyrgðarþunga létti ekki fyrri en við fyrstu endurskoðun því auð-vitað stoð allt eins og staðfur að bók. En hann gerði meira. Eg held mér sé óhætt að segja, að begar Geiri kom til sögu hafi ríkt dálíð blend-inn félagsandi á Stöðinni og hitt og annað gosalegt spjall um vinnum-skiptingu og fleira. En ekki var langt um liðið begar hreinlyndi Geira — og glættni — hafði hreins-að andrúmslotið og bílstjórar-treystu fullkomlega réttssýni hans og fyrstu í einu og öllu og kunnu vel að meta gott starf hans, enda eignaðist hann þeirra á meðal aluð-arvini.

7

En mestu afrek Geira er stofnun og start Lúðrasveitarinnar, þó hann nytí þar trausta samþartsmanna, Hreggviðs Jónssonar, Karl Guð-jónssonar, Jóhanns Gíslasonar, Kjartans í Djúpadal, Erlendar Eyj-ólfssonar og fleiri góðra drengia er á engan hallað þó báttur Geira sé nestur talinn. En það var ekki tekið út með sædinni; fyrst að ná saman hæfum mönnum og halda þeim við æfingar. Þær raddir heyroðust, sem ekki lögðu mikil upp án þessu hornagau. Í fyrstu reyndist erfitt að halda saman eftir að ver-tið var gengin í garð, ekki laust við að sumum fyrdist háft hégomlegt lofti í látunshólda þegar þorskur-

inn beið óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

Fannig var Geiri ætloð reiðubúinn til að leggja fram hvað sem hann megaði ef það mátti varpa bjartari blæ á lífið.

Hreggviður Jónsson sem aldrei bráðst. Það henti eimig, að begar kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

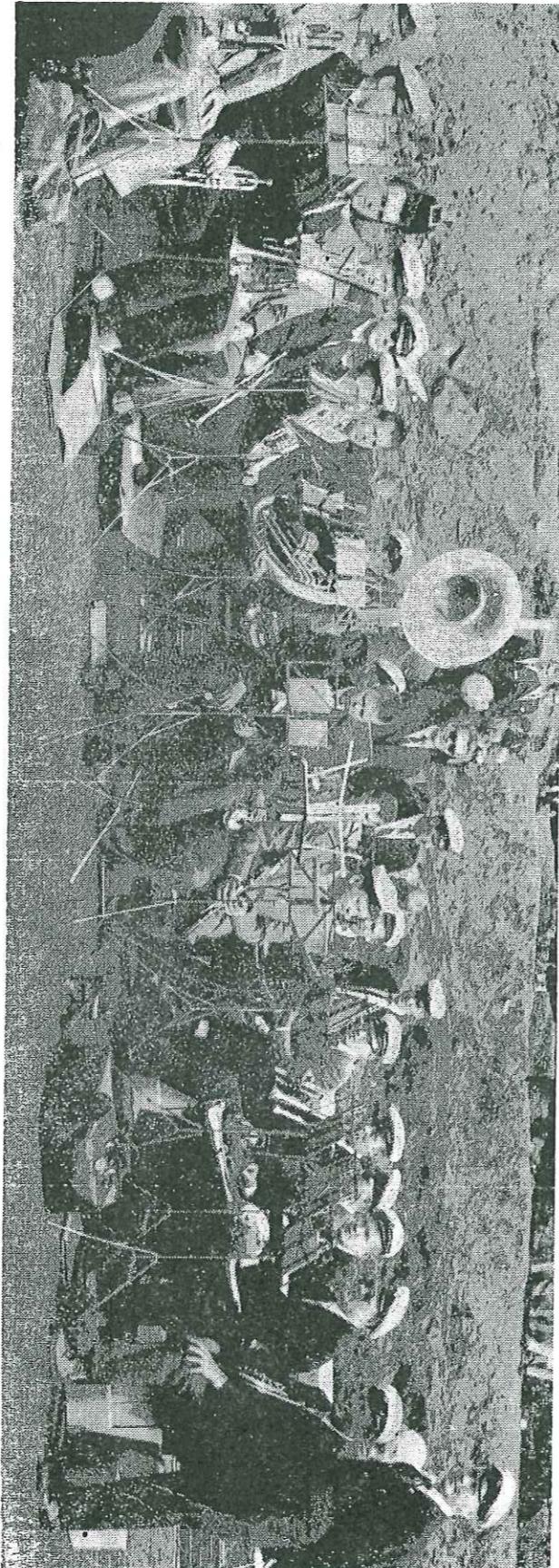
En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðrasveitinni! Þá kom brosið sem fyrsta balsam

inn beïð óaðgerður í kösum á breygjum og pöllum. Það kom líka gersamlega, menn fóru á sjó, fluttu burt, hættu. Á mynd fra öðru ári um er Akósses hélt uppi kaba-rettum nokkra vetur og voru minnist fólk þeira. Pessar skemmtanir byggðust fyrst og frenst á framlagi Geira með ætingu hljómsveitarinnar og söngvara, kvöld eftir kvöld var komið saman og þraælast á verkefnunum og þess má geta að söngæflingar okkar sexmenning-anna um árabil fóru fram á heimili hans. Nú erum við Steiní tveir eftir úr þeirri söngglöðum sveit . . .

En næstum miðjan var komið saman af hvernir ekki að fara í flökun eins og hinir? Eg man þau kvöld að Geiri kom af ætingu útkeyrður og svo vondaufur, að ekki virtist langt í uppgjöf. En hann var ekki inkonu sem sagði: Ef þú ferð í flökun, þá tek ég við Lúðras

EYJABLÁÐÐ

Ábyrgðarmaður:
Tryggvi Gunnarsson
Prentsmiðjan Eyrín hf.

Ölum þeim mörgu nær og fjar, sem sýndu okkur samuð við andlát og útför.

ODDGEIRS KRISTJÁNSSONAR

og heiðruðu minningu hans, færum við alúðarbakkir.

Svava Guðjónsdóttir, Hildur Oddgeirsdóttir,

Hlöfna Oddgeirsdóttir og bönn.

Systkini hins látna.

mörgu öðru.

Alt staf Oddgeirs í þágu blaðsins var að sjálfsgóðu ólaunuo auka-

er að bessu sinni helgað minningu góðs liðsmanns, Oddgeirs Kristjánssonar.

Oddgeir var gjaldkeri blaðsins og innheimtumaður í nærfellt tvo áratugum og hvatningu. Grunur minn er sá að löginn eigi effir að verða sungin um langa framtíð . . . Frí-

10 Einhverjum kann að finnast að ég sé orðinn helzti langorður um bennan látna vin minn. En þegar bjóðlifið morar af misindismönnum að maður ekki tali um það vesi- ingss fólk sem með ofvinnu og annarlegum sjónarmiðum er á góðri leið með að murka úr sér lífseistann, tel eg ómaksins vert að draga upp mynd, þó ofullkomin sé, af þeim alþýðumanni sem með sjálfsmeint- un og sjálfssaga harðrar lífbaráttu náiði því eftirsótt takmarki að verða heilsteypur maður. Hann væri verður heillar bókar. En enginn sigur án átaka. Þegar aðrir sváfu las hann góðar bækur til að auðga anda sinn, hann var hraðlaus með afbrigðum svo hamn kyrntist ótrúlegri mergð bóka og minnið svo frábært að hann mundi etni þeira áratugum saman. Með tímanum eignaðist hann mikil og gott bókasatn en einna mest var dálæti hans á þjóðsögum enda átti hann flest markvert, sem gefið hefur verið út i þeirri grein.

Þegar aðrir hvíldust sandi hann lög in sín sem urðu æ vandaðri að allri gerð og frágangi og taldi hann sig ekki geta bakkð vini sínun dr. Róbert A. Ottóssyni sem vert væri til sögn og hvatningu. Grunur minn er sá að löginn eigi effir að verða sungin um langa framtíð . . . Fri-

11 stundir sumarsins helgaði hann blómumum og náiði þar árangri flesti betur. En stundum lagði hann leið sína um flæðarmál og upp-göttraði leyndardóma polla og lóna begar vorsólin blikði að þarablöð og kuðunga og fók af því stórmerk- ar ljósmyndir. Hann var jafnan reiðubúin að greiða götu hvers og eins, einkum þó að leisþeina ungum mönnum til einhvers þroska og hver sen kynntist honum að ráði fór meiri maður af hans fundi. Þeir voru orðin margir ung-lingarnir sem nutu einkanáms hjá Geira um dagana og veit eg, að for-eildrar þeirra hafa fundið hve heilla drjúg áhrif hans voru. . . . Og þó var hann ekki gallalaus fremur en við hin, hann gat hlápið a sig, því skapið var mikil, en hann var svo hreinn af hjarta að hann var fyrsti maður til að biðja gott fyrir — en þessi hjartahreinleiki var jafnframt miskunnarlaus gagavart hverskonan. Þótt hafið var óréttlaeti og lágu gerðum, ég tala ekki um ef honum fannst hallað á lifilmagnan. Nei, því fór fjarri að Geiri væri sú doðra sem sagði já og amen við hvern sem hafa vildi, hann sagði jafnan meiningu sína ef honum fannst á-stæða til. Hinsvegar var hann laus við áréitni og mat menn ekki eftir að magn yri gæða skapa ekki mannn heldur hitt hvað tekst að afla í þann sjóð sem er þeirrar

12 mann þeir höfdu að geyma. Eins mat hann mikils vel umnin störf hvort sem var á sjó eða landi þó að leið sína um hugðarmál og umgötvraði leyndardóma polla og lóna um. Begar vorsólin blikði að þarablöð og kuðunga og fók af því stórmerk- ar ljósmyndir. Hann var jafnan reiðubúin að greiða götu hvers og eins, einkum þó að leisþeina ungum mönnum til einhvers þroska og hver sen kynntist honum að ráði fór meiri maður af hans fundi. Þeir voru orðin margir ung-lingarnir sem nutu einkanáms hjá Geira um dagana og veit eg, að for-eildrar þeirra hafa fundið hve heilla drjúg áhrif hans voru. . . . Og þó var hann ekki gallalaus fremur en við hin, hann gat hlápið a sig, því skapið var mikil, en hann var svo hreinn af hjarta að hann var fyrsti maður til að biðja gott fyrir — en þessi hjartahreinleiki var jafnframt miskunnarlaus gagavart hverskonan. Þótt hafið var óréttlaeti og lágu gerðum, ég tala ekki um ef honum fannst hallað á lifilmagnan. Nei, því fór fjarri að Geiri væri sú doðra sem sagði já og amen við hvern sem hafa vildi, hann sagði jafnan meiningu sína ef honum fannst á-stæða til. Hinsvegar var hann laus við áréitni og mat menn ekki eftir að magn yri gæða skapa ekki mannn heldur hitt hvað tekst að afla í þann sjóð sem er þeirrar

13 stundir sumarsins helgaði hann blómumum og náiði þar árangri flesti betur. En stundum lagði hann leið sína um flæðarmál og upp-göttraði leyndardóma polla og lóna um. Begar vorsólin blikði að þarablöð og kuðunga og fók af því stórmerk- ar ljósmyndir. Hann var jafnan reiðubúin að greiða götu hvers og eins, einkum þó að leisþeina ungum mönnum til einhvers þroska og hver sen kynntist honum að ráði fór meiri maður af hans fundi. Þeir voru orðin margir ung-lingarnir sem nutu einkanáms hjá Geira um dagana og veit eg, að for-eildrar þeirra hafa fundið hve heilla drjúg áhrif hans voru. . . . Og þó var hann ekki gallalaus fremur en við hin, hann gat hlápið a sig, því skapið var mikil, en hann var svo hreinn af hjarta að hann var fyrsti maður til að biðja gott fyrir — en þessi hjartahreinleiki var jafnframt miskunnarlaus gagavart hverskonan. Þótt hafið var óréttlaeti og lágu gerðum, ég tala ekki um ef honum fannst hallað á lifilmagnan. Nei, því fór fjarri að Geiri væri sú doðra sem sagði já og amen við hvern sem hafa vildi, hann sagði jafnan meiningu sína ef honum fannst á-stæða til. Hinsvegar var hann laus við áréitni og mat menn ekki eftir að magn yri gæða skapa ekki mannn heldur hitt hvað tekst að afla í þann sjóð sem er þeirrar

14 mann þeir höfdu að geyma. Eins mat hann mikils vel umnin störf hvort sem var á sjó eða landi þó að leið sína um hugðarmál og umgötvraði leyndardóma polla og lóna um. Begar vorsólin blikði að þarablöð og kuðunga og fók af því stórmerk- ar ljósmyndir. Hann var jafnan reiðubúin að greiða götu hvers og eins, einkum þó að leisþeina ungum mönnum til einhvers þroska og hver sen kynntist honum að ráði fór meiri maður af hans fundi. Þeir voru orðin margir ung-lingarnir sem nutu einkanáms hjá Geira um dagana og veit eg, að for-eildrar þeirra hafa fundið hve heilla drjúg áhrif hans voru. . . . Og þó var hann ekki gallalaus fremur en við hin, hann gat hlápið a sig, því skapið var mikil, en hann var svo hreinn af hjarta að hann var fyrsti maður til að biðja gott fyrir — en þessi hjartahreinleiki var jafnframt miskunnarlaus gagavart hverskonan. Þótt hafið var óréttlaeti og lágu gerðum, ég tala ekki um ef honum fannst hallað á lifilmagnan. Nei, því fór fjarri að Geiri væri sú doðra sem sagði já og amen við hvern sem hafa vildi, hann sagði jafnan meiningu sína ef honum fannst á-stæða til. Hinsvegar var hann laus við áréitni og mat menn ekki eftir að magn yri gæða skapa ekki mannn heldur hitt hvað tekst að afla í þann sjóð sem er þeirrar

Lúðrasveitin á Íþróttavellinum 17. júní 1963.